

Miska na Leidenfrostův jev

- Za normálních okolností se používá ocelová nebo měděná žíhací miska s kulatým dnem (taková WOK páněv pro fyzikáře). Pokud tuto misku ve výbavě nemáte, lze ji velice dobře zaimprovizovat z materiálu nalezeného v běžném školním odpadkovém koši během dozoru před vyučovací hodinou.
- Obtížnost: velmi snadná, T: 5 minut

Pomůcky:

Hliníková plechovka od nápojů, nůžky, nůž, kleště. Kleště nejsou nezbytně nutné.

Postup výroby:

1. Plechovce odstříháme nebo odřízneme dno tak, aby se dnem zbyl asi centimetrový okraj. (Plechovku propíchneme nožem, dále pracujeme špičkou nůžek). Není třeba pracovat zvláště pečlivě.

2. Okraje dna zastříhneme nůžkami tak, aby nebyly zubaté. Palcem (**opatrně at' se nepořezete**) nahrubo vmačkáme okraj dovnitř víčka.

3. Okraje pořádně přimáčkeme k víčku plechovky kleštěmi. Tím zajistíme, že se už nikdo o ostrý plech (snad) nepořeže.

4. Misku držíme nad plamenem kahanu v chemických kleštích, kápneme jednu malou kapku vody. Voila...

Poznámky

- Miska vydrží obvykle dvě až tři použití, pak se propálí. Originální měděná nebo ocelová miska jsou trvanlivější.
- Trvanlivější misku získáme obdobným způsobem například ze dna tlakové nádoby od šlehačky ve spreji. S tou se ale pracuje o něco hůře
- Při prvním použití miska poměrně silně zapáchá, vypalují se zbytky nápojů a lak, kterým je plechovka ošetřena. Neděste se, časem si zvyknete :-)